

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou ve věci žalobce **M. B.**, bytem x, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2015, č. j.x ,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2015, č. j.x ,
jakož i prvoinstanční rozhodnutí žalované ze dne 21. 11. 2014, č. j. x
se z r u š u j í a v ě c s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 11. 2014, (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž byl žalobci snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“).

Žalobce namítal, že jeho zdravotní stav nebyl správně posouzen, navíc nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, a proto mu měla být horní hranice procentní míry poklesu pracovní schopnosti (tj. hodnocení podle kapitoly V., položky 4, písm. d) vyhl. č. 359/2009 Sb.) navýšena v souladu s ustanovením § 3 odst. 2 o dalších 10 %. S ohledem na uvedené upřesnil, že se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR, když předmětem řízení byla dávka podmíněná dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem.

Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ČR, detašovaného pracoviště v Praze, ze dne 18. 6. 2015.

Při soudním jednání žalobce na žalobě setrval a pověřená pracovnice žalované ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. (§ 75 zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podle ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho zdravotní činnosti nejméně o 35 %.

Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 % jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření, přitom se bere v úvahu

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Pro úplnost krajský soud dodává, že podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o deset procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti

soustavné výdělečné činnosti uvedené ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce. Podmínky pro toto zvýšení neshledal posudkový lékař OSSZ ani LPS ČSSZ.

Z posudku PK MPSV ČR ze dne 18. 6. 2015 bylo zjištěno, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb.

Žalobce byl za přítomnosti odborného lékaře (psychiatra) přešetřen. Bylo konstatováno, že se v době rozhodné pro posouzení, tj. **13. 1. 2015**, i nadále léčil pro bipolární afektivní poruchu, absolvoval opakovaně četné hospitalizace na psychiatrii. Od předposlední hospitalizace, kde byl hospitalizován od 23. 8. 2014 do 22. 10. 2014 pro manickou fázi bipolární poruchy, uplynulo k datu vydání napadeného rozhodnutí cca 2,5 měsíce. Při propuštění bylo dosaženo klinicky dostatečné formy remise, žalobce byl adaptován na medikaci, nebyl prodloužen reakční čas ani psychomotorické tempo. Posudková komise MPSV ČR dle následné lékařské zprávy ambulantního psychiatra dne 6. 3. 2015 konstatovala, že došlo ke zhoršení psychického stavu. Dne 10. 5. 2015 (cca 4 měsíce po vydání napadeného rozhodnutí) byl žalobce znovu hospitalizován v psychiatrické nemocnici pro manickou fázi, hospitalizace nadále trvá. Při jednání bylo zjištěno zvýšené psychomotorické tempo, kontakt žalobce navazoval spontánně, odpovědi byly adekvátní, bez latencí. Ladění bylo hypomanické, popisovány byly pseudohalucinace, na které měl plný náhled. Těžší poruchy koncentrace nebyly zjištěny. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl tak u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla bipolární afektivní porucha s opakovanými dekompenzacemi. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly V., položky 4d) a činila 60 %. Komise navýšila dle ustanovení § 3 odst. 2 horní hranici procentního rozmezí o 10 % - na celkových **70 %**, neboť **žalobce nebyl schopen pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a omezena byla rovněž možnost jeho rekvalifikace**. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce odlišně od posudku lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ v řízení o námitkách. Důvodem bylo jeho těžké postižení, s rychlým cyklováním, krátkými remisemi, s nutností opakovaných a častých hospitalizací.

Jak bylo shora uvedeno, jde o dávku podmíněnou zdravotním stavem žalobce, rozhodnutí je proto závislé především na odborném lékařském posouzení. Rozhodujícím důkazem je posudek PK MPSV ČR, která vychází z lékařských zpráv a posudků odborných lékařů a přihlédne také k výsledkům vlastního vyšetření. V této věci vycházela posudková komise ze zdravotnické dokumentace vedené u Okresní správy sociálního zabezpečení Beroun, dále z dokumentace vedené u praktického ošetřujícího lékaře a z nálezů z psychiatrie ze dne 8. 11. 2014, 20. 11. 2014, 6. 3. 2015, z hospitalizace na psychiatrii z 23. 8. 2014 – 22. 10. 2014 a ze dne 15. 6. 2015 neurologického.

Při jednání komise byl žalobce přešetřen odborným lékařem z oboru psychiatrie.

Krajský soud v Praze má za prokázáno, že zdravotní stav žalobce byl zjištěn na základě dostatečných odborných nálezů. V posudku byl popsán vývoj zdravotního stavu, byla stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, je popsána míra postižení vyplývající z jednotlivých onemocnění a bylo řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Posudková komise MPSV ČR měla dostatek odborných lékařských nálezů, posudek je úplný, řádně odůvodněný a s jeho závěrem se soud ztotožňuje. Posudek byl vypracován

i v řádném složení komise, za účasti žalobce, v přítomnosti odborného lékaře podle žalobcova rozhodujícího zdravotního postižení, jakož i po studiu a vyhodnocení zdravotní dokumentace.

Jestliže podle zjištění a odůvodněných závěrů shora uvedené komise činil pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce 70 %, pak je zřejmé, že k datu vydání rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Posudková komise MPSV ČR navýšila horní hranici procentního rozpětí 60 % podle ustanovení § 3 odst. 2 o 10 % na celkových 70 % a uzavřela, že žalobce nebyl schopen pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, kdy jako absolvent SPŠ stavební pracoval v profesích, které vyžadují rychlé reakce (technik, člen ochranky, detektiv, prodavač, skladník, stavební technik) a nebyl schopen pro své postižení ani rekvalifikace.

Krajský soud v Praze proto napadené rozhodnutí, jakož i prvoinstanční rozhodnutí žalované podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobce na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu závěr posudku PK MPSV ČR, podle něhož v případě žalobce došlo k poklesu pracovní schopnosti jmenovaného o 70 %. Z uvedeného není pochyb o tom, že žalobce byl nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně.

Žalobce měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení však nežádal, neboť v souvislosti s řízením před krajským soudem mu žádné náklady nevznikly. Soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků nebyla tato náhrada přiznána (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. září 2015

JUDr. Dalila MAREČKOVÁ, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Božena Kouřimová